

BÁSNICKÉ PROSTŘEDKY

aneb co dělá beletrii krásnou

Do políček podle barvy napiš, o jaké prostředky se jedná.

(anafora, epifora, metafora, zvukomalba, personifikace, přirovnání, apostrofa)

Hle, jsi v dílně na výrobu obuvi,

stroje chrlí oheň jako Vesuvy.

~ ~ ~

Jak vás milovat vy cesty bez cíle

vás vy noci tropů sluncem opilé

vás vy světla světel vás vy noci hoře

vás vy světla utonulá na dně moře.

~ ~ ~

Hrom s bleskem házely mně svoje smolné věnce.

Pět nocí tančil jsem jak zátka na míse

na slaných hladinách, jež vězní utopence,

nedbaje majáků, jež hloupě šklebí se.

~ ~ ~

Jak jsem, olše, měl vás rád,

v podvečerní vonný chlad.

~ ~ ~

„Co to máš na té tkaničce,

na krku na té tkaničce?“

„To křížek po mé matičce.“

~ ~ ~

Sklesl vězeň, sklesl zrak,

řetězů řinčí hřmot, a pak

v tichu vše umírá.

~ ~ ~

Barunka ještě s panenkou si šeptá.

Na větvena stromů se slunce navíjí.

Děvčátka se nikdo neptá

a tak vdali ji.

O lásce šeptal tichý mech;
kvetoucí strom lhal lásky žel.

~ ~ ~

Přicházím k tobě. Jaké to máš vlasy!
Tak těžké, vonné, sametové vlasy!

~ ~ ~

Krásná jako kvítka na modranském džbánu
je ta země, která vlastní je ti,
krásná jako kvítka na modranském džbánu,
sladká jako střída dalamánku,
do něž nůž jsi vložil k rukojeti.

~ ~ ~

A před chalupou z koně hop!
A na chalupu: klop, klop, klop!